

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Величка Маринкова

Членове: Даниела Талева
Кристина Гюрова

при участието на секретаря Албена Вл. Арсова
в присъствието на прокурора Николай Иванов Гугушев (СГП-София)
като разглежда докладваното от Даниела Талева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211100603832 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.378, ал.5 от НПК вр. с глава XXI от НПК.

С присъда от 17.03.2021г., постановена по НОХД № 10074/2019г., СРС, НО, 114-ти състав, е признал подсъдимия Х.А. Р. за НЕВИНОВЕН в това, че за периода от месец август 2016-та година до 12.02.2019 г. в гр. София, след като бил осъден с влязло в сила решение от 12.06.2014 г. по гражданско дело № 10884/2014 г. по описа на СРС, 17-ти състав, влязло в сила на 12.06.2014 г., да издържа своя низходящ - сина си Х.Х. Р., с ЕГН *****, като заплаща месечна издръжка в размер на 130 лева, чрез неговата майка и законен представител - К.К.У., не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, поради което и на основание чл. 304 от НПК, го е ОПРАВДАВАЛ по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК.

Срещу тази присъда е подаден протест и допълнение към него от

прокурор при СРП, с които се иска отмяна на атакуваната присъдата като неправилна и постановяването на нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение. Посочва се в допълнението към протеста, че районният съд е постановил присъдата си при неизяснена фактическа обстановка, тъй като не били установени причините, поради които подсъдимият не е изплащал издръжка в определени месеци, а съдът произволно бил направил извод, че липсва умисъл за неплащането на съответните дължими суми. Изрично се сочи, че за месеците февруари и март 2018г. не е внасяна издръжка, като към месец март 2018г. не е достигала сума от 104.80 лева, като дори и само за тези две суми деянието е съставомерно. Изтъква се още, че съдът не е взел предвид заявеното от свидетелката У. в жалбата ѝ до СРП, както и обстоятелството, че е имало забавени плащания, частични плащания и липсата на такива в някои от месеците през инкриминирания период. По всички тези съображения се иска отмяната на акта на районната инстанция и осъждането на подсъдимия по повдигнатото му обвинение.

В разпоредително заседание на 05.10.2021г., въззивният съд по реда на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, свидетели или експерти, както и ангажирането на нови писмени или веществени доказателства.

В открито съдебно заседание пред въззивната инстанция, представителят на СГП поддържа протеста и допълнението, изложено към него, като изтъква изложените доводи за неправилността на протестираната първоинстанционна присъда. Моли съда да отмени атакуваната присъда като неправилна и незаконосъобразна и да се постанови нова осъдителна такава, с която да се признае подсъдимият Х.Р. за виновен в извършеното от него престъпление, като не му бъде наложено наказание.

Упълномощеният защитник на подс. Р.- адв. Ж., прави искане протеста да бъде оставен без уважение, тъй като същият се явява несъответен по съображенията, които са изложени в него. Посочва, че от събраните по делото доказателства (съдебно-счетоводна експертиза), ясно и категорично се установява, че подсъдимият е изпълнил своите задължения за изплащане на издръжката на своето малолетно дете. Моли съда да потвърди първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна.

Подсъдимият Х.Р., редовно уведомен се явява пред въззивната инстанция и в предоставеното му право на последна дума от съда, прави искане да се потвърди първоинстанционната присъда.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, оспорения съдебен акт, изложеното във въззивният протест и допълнението към него, както и доводите и възраженията, направени в съдебното заседание и след като извърши цялостна служебна проверка на първоинстанционната присъда по отношение на нейната законосъобразност, обоснованост и справедливост, съобразно изискванията на чл.314 от НПК, намира за установено следното:

Въззивният протест е подаден в срока по чл.319 от НПК и от легитимирано лице, отговаря на изискванията на чл.320 от НПК, поради което е процесуално допустим и следва да бъде разгледан.

За да постанови обжалваната присъда СРС е провел съдебно следствие по общия ред. Приобщил е по реда на чл.283 от НПК, а именно чрез прочитане, събраните на съдебното и досъдебното производство писмени доказателствени средства. При постановяване на присъдата, първоинстанционният съд е съобразил събраните на досъдебното и съдебното производство относими гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, заключения на способности на доказване, които са: гласни доказателства - показанията на свидетелката У.; чрез способите за доказване - заключението по изготвената на съдебното следствие повторна съдебно- счетоводна експертиза; писмените доказателства: решение на СРС, III ГО, 117- ти състав, постановено по гр. дело № 10884/ 2014г., влязло в законна сила на 12.06.2014г., удостоверение за раждане № ***** от 09. 07. 2012г. на Х.Х. Р.; платежни нареждания за заплатени суми, справка за съдимост за подсъдимия Р., както и всички останали приети и приложени по делото писмени доказателства.

При формиране на изводите си относно фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, СРС е кредитирал показанията на св. К.У., като е преценил, че същите са единни, последователни, убедителни и правдиви. Останалите, събрани по делото писмени доказателствени средства, съдът е кредитирал, като е приел, че кореспондират по небудещ съмнение начин с гласните доказателствени средства. Съдебният

състав, постановил атакувания съдебен акт, е ползвал при формиране на изводите си по фактите заключението на назначената и приета като доказателство по делото повторна съдебно-счетоводни експертиза, като е преценил, че е изготвена добросъвестно и компетентно, и не е оспорена от страните.

Въз основа на така събрания доказателствен материал, районният съд е приел за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Х.А. Р. е роден на ****г., в гр. София, българин, български гражданин, женен, неосъждан, средно- специално образование, с постоянен и настоящ адрес: гр. София, ж.к. ****, ЕГН *****.

Свидетелката К.Х. У. и подсъдимият Х.А. Р. имали общо дете- Х.Х. Р., на 7 години. С Решение от 12.06.2014г. по гр. дело № 10884/ 2014 година по описа на Софийски районен съд, 117- ти състав, влязло в сила на 12.06.2014г. подсъдимият Р. бил осъден да заплаща за малолетния си син Х.Х.А. издръжка в размер на 130 /сто и тридесет/ лева, считано от 01.06.2014г. до настъпване на законната причина за изменението или прекратяването и, ведно със законната лихва. За инкриминирания от прокуратурата период – август 2016г. до 12.02.2019г., подсъдимият е следвало да заплати 31 месечни вноски по 130 лева на обща стойност 4030 лева, които той заплатил, даже и в по- голям от дължимия размер.

Дължимите от него издръжки подсъдимият Р. заплащал по банков път, като превеждал паричните суми по две сметки на свидетелката К.У., както следва: по сметка **** в „Обединена българска банка“ АД и **** В „Централна кооперативна банка“ АД. Между подсъдимия и свидетелката У. не съществували други облигационни правоотношения освен тези, касаещи заплащане на издръжката на малолетното им дете. По двете банкови сметки били превеждани суми единствено и само за издръжка на детето.

Въз основа на заключението на назначената в хода на съдебното следствие повторна съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от в.л. Е.М., СРС е приел за установено, че дължимите месечни вноски по издръжките за инкриминирания период м. 08.2016 г. -12.02.2019 г., подсъдимият Р. не е извършвал вноски по издръжката на сина си в рамките на следните месеци:м. 08.2016 г.; м. 09.2016 г.; м. 12.2016 г.; м. 01.2017 г.; м. 03.2017 г.; м. 04.2017 г.; м. 05.2017 г.; м. 06.2017 г.; м. 07.2017 г.; м. 11.2017 г.; м.12.2017 г.; м.

02.2018 г.; м. 03.2018 г.; м. 09.2018г. Въз основа на разясненията на вещото лице и след като експертизата е анализирала целия период, през който подсъдимият е дължал издръжка в размер на 130,00 лева месечно, се установява, че в месеците, предхождащи м. 08.2016 г., Р. е внасял суми по-големи от определените му, чрез които той е заплатил предварително своето задължение, като следва:

-към м. 07.2016 г. Р. е превел по сметките на У. 815,20 лв. в повече /ССЧЕ, стр. 9, колона 7, ред 6/. От тази сума 130,00 лв. са послужили за погасяване на задължението за м. 08.2016 г. и остатъкът „в повече“ намаля на 685,20 лв. /ССЧЕ, стр. 9, колона 7, ред 7/ През м. 09.2016 г. не е извършено плащане, но задължението е покрито от предплатените в предходния период суми „в повече“. От остатъчната сума в размер на 685,20 лв. за м. 09.2016 г. са отнесени дължимите 130,00 лв. и надвнесената сума остава в размер на 555,20 лв. /ССЧЕ, стр. 9, колона 7, ред 8/.

-през м. 10.2016 г. и 11.2016 г. са внасяни суми, надвишаващи двойния размер на дължимата издръжка /300 и 330 лв./. Така надвнесената сума към м. 11.2016 г. вече е в размер на 925,20 лв. /ССЧЕ, стр. 9, колона 7, ред 10/. Тази сума е послужила за погасяване на задълженията за м. 12.2016 г.; 01.2017; 03.2017; 04.2017; 05.2017; 06.2017; 07.2017, като следва да се отбележи, че през м. 02.2017 г.; 08.2017; 09.2017 и 10.2017 г. отново са внасяни суми в по-голям от дължимия размер. По този начин надвнесената сума към м. 10.2017 г. е в размер на 395,20 лв. /ССЧЕ, стр. 9, колона 7, ред 21/. Тази сума е послужила за погасяване на задълженията за м. 11.2017 г. и 12.2017, като е останал остатък „в повече“ в размер на 135,20 лв. /ССЧЕ, стр. 9, колона 7, ред 23/.

-през м. 01.2018 г. е внесена сума, надвишаваща дължимата с /20/ двадесет лева. С надвнесените суми е погасено задължението за м.

02.2018 г. в размер на 130,00 лв., както и частично е погасено задължението за м. 03.2018 г. в размер на 25,20 лв. Едва за м. 03.2018 г. се установява частично непогасено задължение в размер на 104,80 лв. /ССЧЕ, стр. 9, колона 7, ред 26/, което в следващите месеци е изплатено, както следва:

-на 03.04.2018 г. е изплатена сума в размер на 150,00 лв., която погасява освен текущото задължение в размер на 130,00 лв., а и част от

задължението за м. 03.2018 г. в размер на 20,00 лв.

-на 09.05.2018 г. е изплатена сума в размер на 150,00 лв., която погасява освен текущото задължение в размер на 130,00 лв., а и част от задължението за м. 03.2018 г. в размер на 20,00 лв.

-на 03.07.2018 г. е изплатена сума в размер на 150,00 лв., която погасява освен текущото задължение в размер на 130,00 лв., а и част от задължението за м. 03.2018 г. в размер на 20,00 лв.□

-на 04.02.2019 г. е изплатена сума в размер на 130,00 лв., която погасява освен текущото задължение в размер на 46,20 лв., а и част от задължението за м. 03.2018 г. в размер на 44,80 лв., като остава надплатена сумата от 39,00 лв.

От горното е видно, че за целия инкриминиран период подсъдимият е дължал общо 3946,20 лв. /30 пълни вноски, всяка по 130 лв. и една частична в размер на 46,20 лв./.

През инкриминирания период той е внесъл сумата от 3170 лв., а сумата от 815,20 лв. е била изплатена предварително.

При така установената фактическа обстановка, съдът правилно е приел, че с деянието си, подсъдимият Р. не е осъществил всички признаци от състава на престъплението по чл.183, ал.1 НК, по съображения, че не е действал с изискуемата форма на вина – пряк умисъл. Приел е, че неплащането на дължимата издръжка е покрито от предплатените в предходния период суми „в повече“.

Ето защо е признал подс. Р. за невиновен в това, че за периода от месец август 2016-та година до 12.02.2019 г. в гр. София, след като бил осъден с влязло в сила решение от 12.06.2014 г. по гражданско дело № 10884/2014 г. по описа на СРС, 17-ти състав, влязло в сила на 12.06.2014 г., да издържа своя низходящ - сина си Х.Х. Р., с ЕГН *****, като заплаща месечна издръжка в размер на 130 лева, чрез неговата майка и законен представител - К.К.У., не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, поради което и на основание чл. 304 от НПК, го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК.

Настоящият въззивен състав, след цялостна проверка на

доказателствената съвкупност по делото, споделя изцяло както фактическите констатации, така и правните изводи на първоинстанционния съд.

Фактическите констатации на първия съд са обосновани и почиват на прецизен и правилен анализ на доказателствения материал, като изводите му в тази насока се споделят изцяло и от въззивния състав. Оценката на доказателствата по отношение на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съобразно очертаните от обвинителния акт рамки, е направена в съответствие с правилата на формалната логика. В мотивите на постановената присъда решаващият съд по ясен и убедителен начин е обективизирал процеса на формиране на вътрешното си убеждение, като е извършил правилен анализ на доказателствата и средствата за тяхното установяване.

Събраните по делото гласни и писмени доказателствени средства, и способности на доказване- експертизи, позволяват на инстанциите по същество да формират категорични изводи по фактите. Доказателствата и доказателствените средства са обсъдени детайлно и задълбочено от съда, постановил атакувания съдебен акт, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като съдът е изложил съображения в мотивите си относно кредитируемостта на същите. Настоящата инстанция няма основание да ревизира изводите на СРС относно анализа на доказателствените източници, като намира, че същият не страда от твърдените в протеста пороци. Не са допуснати нарушения в процеса при формиране на вътрешното убеждение на решаващия първоинстанционен съд.

Без да бъдат преповтаряни изводите на СРС, настоящият съдебен състав намира за необходимо, с оглед на доводите, изложени в депозираният протест, както и в съответствие със законово вмененото му задължение за служебна проверка на правилността на присъдата в цялост, да посочи средното:

Правилни и обосновани са изводите на решаващия първоинстанционен съд досежно пълната кредитируемост на показанията на св. У.. Същите са единни, непротиворечиви, кореспондират със събраните по делото писмени доказателствени средства и в частност – с приложените по делото вносни бележки за платени суми, решение на СРС, III ГО, 117- ти състав, постановено по гр. дело № 10884/ 2014г., влязло в законна сила на

12.06.2014г., поради което и за инстанциите по същество не възникват съмнения относно това, че са депозираны обективно, безпристрастно и добросъвестно.

Въз основа на показанията на този свидетел и релевантните писмени доказателствени средства – удостоверение за раждане на Х.Х. Р. (л.8 от ДП), решение от 12.06.2014. по гр.д. 10884/201г по описа на СРС, III, , 117 състав (л.9-10 от ДП), вносни бележки (л.12-67 от ДП), безпротиворечиво се установяват фактите и обстоятелствата, свързани с факта на осъждане на подсъдимия да заплаща месечна издръжка в размер на 130 (сто и тридесет) лева на непълнолетното си дете, чрез неговата майка и законен представител К.К.У. и извършваните плащания чрез вносни бележки.

Фактите и обстоятелствата, свързани с размера на дължимата и неплатена издръжка от подсъдимия за инкриминирания период от време – до образуване на настоящото наказателно производство, се установяват по нужния несъмнен и категоричен начин от заключението на назначената в хода на съдебното следствие и изготвена допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, която настоящият състав намира, че няма пречка да кредитира като обективно, ясно, пълно и компетентно изготвено, както и относимо към предмета на доказване в производството. Тук е мястото да се отбележи, че въззивният съд, също както и първоинстанционния, няма основание да не кредитира като обективно и компетентно изготвено, и заключението на основната съдебно-оценителна експертиза (л.77-83 от ДП), като съобрази, че при изготвянето □ вещото лице не е разполагало с всички писмени доказателствени източници относно платените от подсъдимото лице суми за издръжка на непълнолетния Х.Х. Р., поради което и това заключение не съответства на доказателствената съвкупност в нейната пълнота. Въз основа на приложените и приети в хода на съдебното следствие писмени доказателствени средства – извлечения от банкова сметка с титуляр К.У.(л.56-70 от съдеб.следствие) и разясненията на в.л. Е.М. в о.с.з. на 16.12.2020г. се установява еднозначно, че дължимата и инкриминирана с обвинителния акт издръжка е заплатена от подсъдимия, като е имало периоди на предхождащи плащания в повече, които са покривали последващи периоди на неплащания от негова страна.

Фактите и обстоятелствата, относими към личността и трудовата

заетост на подс. Р., инстанциите по същество установиха въз основа на събраните по делото писмени доказателствени средства, а именно- справка за осигурителен доход на подс. Р. (л.102-105 от ДП), като и писмо от НАП за осигуряване на подс. Р. от „К.“ ООД (л.110 от ДП) и справка за съдимост на подсъдимия (л. 10 от съдебното производство), които следва да бъдат кредитирани изцяло, доколкото не възникват съмнения за тяхната истинност и достоверност и са съответни на останалите доказателства по делото.

При така наличната и обсъдена по-горе доказателствена съвкупност, настоящият съдебен състав формира еднозначния извод, от правна страна, че с деянието си, осъществено на инкриминираните дата и място, подсъдимият Р. не е осъществил всички обективни и субективни признаци от състава на престъплението по чл.183, ал.1 от НК.

За да е съставомерно едно деяние по чл.183, ал.1 НК е необходимо от обективна страна, издръжката на лицата от кръга на посочените в нормата, да е дължима по силата на влязло в сила решение на гражданския съд, да не е платена за период не по-малък от два месеца, а от субективна страна – това задължение да не е изпълнено съзнателно от дължащото го лице. Престъплението по чл.183 НК е типично продължено престъпление, което се осъществява с едно деяние, във форма само на бездействие и то трайно и непрекъснато в определен период от време. Началото на престъплението по чл.183 НК е след изтичане на срока, от който нататък осъденият да издържа свой съпруг, възходящ, низходящ, брат или сестра, става неизправен длъжник най-малко за две месечни вноски. Същото престъпление се явява довършено в момента, в който деецът изпълни задължението си за издръжка или пък то бъде погасено при хипотезите, посочени в Семейния кодекс.

В конкретния по делото случай безпротиворечиво се установява, че с решение на СРС, III ГО, 117- ти състав, постановено по гр. дело № 10884/2014г., влязло в законна сила на 12.06.2014г., като чрез спогодба между подс. Х.Р. и св. К.У., родителските права върху роденото от съжителството им дете Х.Х. Р. били предоставени на майката, а подсъдимият трябвало да заплаща месечна издръжка в размер на 130 (сто и тридесет) лева, чрез майката и законен представител на Х.Х. Р.. Решението е влязло в сила на 12.06.2014г. и още същият месец подсъдимият е започнал да внася суми, надвишаващи определения от съда размер. Установява се също така, че подсъдимият не е

заплатил дължимата издръжка за периода м. 08.2016 г. -12.02.2019 г. като не е извършвал вноски по издръжката на сина си в рамките на следните месеци:м. 08.2016 г.;м. 09.2016 г.; м. 12.2016 г.; м. 01.2017 г.;м. 03.2017 г.;м. 04.2017 г.;м. 05.2017 г.;м. 06.2017 г.;м. 07.2017 г.;м. 11.2017 г.;м.12.2017г.;м. 02.2018 г.;м. 03.2018 г. и м. 09.2018 г., но видно от заключението на повторната съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че подс. Р. в месеците предхождащи м. 08.2016г. е внасял суми по-големи от определените му, с което е и погасявал своите задължения предварително. Да, действително следва да се отбележи, че наведените в протеста на прокурора доводи, че в месец февруари 2018г. и месец март същата година, подсъдимият Р. не е внасял издръжки, но видно от заключението на повторната съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че към месец март 2018г. по сметките на св. У. не са достигали месечни суми за издръжка общо в размер на 104, 80 лева. В месец април по делото е налице платежно нареждане (л. 14 от ДП), като внесената сума от 20 лева по сметката намалява дължимата сума от 104,80 лв. на 84лв. Това се наблюдава и в месец май (частично плащане, платежно нареждане л.15 от ДП), поради което сумата се намалява с още 20 лева и става 64,80 лв.). Така, на практика, през тези месеци действително се установява липса на средства в сметките на св. У., но същите не се равняват на една месечна издръжка за всеки един от посочените месеци. С последващите плащания от страна на подсъдимия, както и с тези от предходните плащания, не може да се стигне до заключението, че същият съзнателно не е изплащал издръжката на малолетното си дете, като доводите, направени в протеста в тази насока се явяват необосновани.

Същевременно, правилно първият съд е приел, че подсъдимият не е осъществил от субективна страна състава на вмененото му престъпно посегателство. Видно от събраните по делото писмени доказателствени средства (платежни нареждания и разпечатки от банки), през инкриминирания период от време подсъдимият е заплатил дължимата от него издръжка, като част от сумите са били заплатени и предварително. Обстоятелството в подкрепа на извода, че подсъдимият не е имал умисъл към лишаване на непълнолетното му дете от издръжка, е това, че същият, веднага след влизане в сила на решението на СРС, III ГО, 117- ти състав, постановено по гр. дело № 10884/ 2014г., влязло в законна сила на 12.06.2014г. веднага е започнал да изплаща издръжката на детето си и то в размер много по-голям

от предвидения от съда, което води до извода, че той добросъвестно е изпълнявал задължението си. В подкрепа на този извод е и заключението на приетата по делото повторна съдебно –счетоводна експертиза, видно от което общият размер на дължимата сума за издръжка от Х.А. Р. за периода от 12.06.2014г. до 12.02.2019г. е 7 280,00 лева, а платената сума от него с основание „издръжка по сметки на К.К.У.“ е в размер на 7 319,00 лева.

Предвид изложеното, правилно и законосъобразно е прието от първия съд, че с деянието си подс. Р. не е осъществил от субективна страна признаците от състава на престъплението по чл.183, ал.1 от НК.

Доколкото, за да е осъществен състав на престъпление сред уредените в Особената част на НК, е необходимо деянието да съответства на всички обективни и субективни признаци, визирани в наказателно-правната норма от Особената част на НК, то неосъществяването на елемент от същото – в случая предвидената в закона форма на вина, сочи на извода, че не е осъществено престъпление по този законов текст.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че правилно и законосъобразно, в съответствие с императивните изисквания на разпоредбата на чл.304 от НПК, първоинстанционният съдебен състав е признал подс. Х.Р. за невиновен в осъществен състав на престъпление по горепосочената правна квалификация. Въззивният протест, подаден от прокурора при СРП, в противния смисъл, настоящата инстанция намира за неоснователен.

Въззивният съдебен състав споделя и обосновката на СРС в частта относно направените по делото разноси, като прие, че правилно същите са оставени за сметка на държавата.

Тъй като при цялостната служебна проверка на присъдата, въззивният съд не констатира допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон, необоснованост или непълнота на доказателствата, които да налагат отмяна или изменение на атакувания съдебен акт, счете, че същият следва да бъде потвърден.

Водим от всичко изложено и на основание чл.338 вр. чл. 334, т.6 от

НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 17.03.2021г., постановена по НОХД № 10074/2019г., СРС, НО, 114-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____